ANY IV NÚM. 181 23 JUNY DE 1911

Margueride Xirgu en
Educació de Princep

Educació de Princep
Educació de Princep
Educació de Princep

Avuy comensa a repartirse aquesta magnífica comedia

48 pag. 15 cts.

L'amich X. X.

El meu amich X. X. es un excelent minyó, forsa erudit, home de gust y esprit poètich. Adhuch algunes de les poesíes qu'antany escrigué s'han obert pas en el camí dels recorts y molts som els que mercés a elles considerem a l'amich X. X. com un xicot distingit y poeta.

Més vetaquí que un jorn el bon X. X. me troba pel carrer y me atura.

—Ola, noy!

—Com và?

—Ja ho pots veure! Què no ho sabs que he fet un drama?

—Un drama?—pregunto un xich estrenyat perque'm sembla impossible que aquell xicot hagi pogut sentir una obra teatral.

—Si, noy, si! Mira demà'l llegeixo a n'en Pau, en Pere y en Berenguero. Vols venir?

—Si, home, si.

Efectivament assisteixo a la lectura. En Pau es un jove que suspira eternament per l'enlayrament del teatre, però en Pere y en Berenguera son dos autors consumats.

Quan acaba el meu amich X. X. la lectura del seu drama que té un acte, en Pau s'entussiasme. Allò es art y teatre. S'ha d'educar al públich ab obres com aquella, fines, sobtils, vaporoses. En cambi en Pere y en Berenguera arrufen el nas.

—Amich X. X.—li diuhen—això que has fet es una poesía però no un drama. Publíqueu que't donarà honor y nomenada però no ho fassis pas representar. Desde'l comensament fins a la fí, la teva obra es constantment anti-teatral. De la manera que tu presentes el conflicte, el desenrotlles y el soluciones es completament impossible que'l pùblich s'hi interessi. L'obra està molt ben escrita, es curta y per esser la primera potser passarà, però estigues cert: *no farà efecte, ni serà un èxit.*

—Voleu dir? .. Voleu dir?—esclama tot escamat l'amich X. X. En Pere y en Berenguera se ractifiquen carregant més la nota encare y aleshores jo, que no he vist en aquella obra cap de les gracies que tenía el meu amich en els versos li dich, ab tò de suficiencia que es el que s'ha d'usar sempre a Barcelona si vols que t'escoltin.

—Creume, fes versos. No has nascut pel teatre.

En la cara li llegeixo que s'ha ofés.

Me'n vaig un poch contrit esperant que l'estrena me donarà la rahó.

Car l'amich X. X. com tots els que's troben atacats de la malaltía que sofreix, presenta síntomes invariables: sordera pels consells, set d'estrenar y ceguera pels resultats finals. Aixís es que jo, al eixir de casa seva, en virtud del quadro sintomàtich que presenta, ja sé que l'amich X. X. estrenarà'l seu drama, malgrat lo que li han dit en Pere y en Berenguera.

A Barcelona tot s'estrena y l'amich X. X. no triga pas dos mesos a invadir un escenari dels de primera categoría. L'obra representada passa... passa discretament. Per galanía del pùblich invitat, l'autor es cridat al final de l'obra. La prempsa tant severa ab els que'n saben y lluyten de debó pera enaltir el teatre, està indulgentíssima ab aquell mancat que ha aburrit una hora al pùblich y que mercés a l'indulgencia reincidirà.

Car efectivament l'amich X. X. no ha quedat prou content. Ell aspira a més. Cerca un triomf. Creu que té la fórmula d'un teatre *nou* y que l'implantará ab una obra en tres actes que ha escrit en tres mesos.

Efectivament el trobo y m'atura.

—Ola noy!

—Com và?

—Què no ho sabs qu'ara estrenaré una obra en tres actes?

—Ah!

—No posis aquesta cara, no! He fet una obra teatral per que si. Tot està calculat pera l'efecte. Hi ha fins efectismes, de bona lley, per la galería.

—Vaja, vaja! Ja vindré...

Però tinch el cor petit quan vaig a l'estrena, car jo sé que l'amich X. X. no sent, ni entén el teatre. Sé que en ell perdrà la poca fama—justa per cert—que tenía guanyada de poeta distingit y escriptor pulcre, sé que'l pùblich s'aburrirà y sé també que a més de perjudicarse l'amich X. X. se perjudica el teatre català.

Més potser soch pessimista. L'amich X. X. està segur de l'obra, cal esperar que hagi tingut una hora felís y hagi fet teatre. Més cà! El primer acte passa, però el segón ja ensopeix y els cops d'efecte del tercer fan riure al pùblich que *bufa*, crida y protesta.

Fracàs!... Fracàs gros y sorollós! D'aquells que fan pujar els colors a la la cara y han d'abatre pitjor que una pallissa.

L'amich X. X. que no sent ni en-

tén el teatre s'ha equivocat en tots els seus càlculs. *Calculant efectes* li han sortit *desefectes* y si abans ab sinceritat y sense pretensions va fer una obra passadora, ara ab picardíes y càlculs ha fet un *esperpento*.

—Fes versos amich X. X. No't fiquis més en coses de teatre amich X. X. Veus com t'ho vaig dir que no havíes nascut pera escriure dramas?

Però l'amich roda'l cap y agafantme per un bras diu confidencialment.

—No ho creguis! Es que'ls actors no ho han fet bé.

Al sentir això miro y remiro al amich X. X. Està gravíssim. No curarà pas del seu mal. Y l'any vinent tornarà a estrenar si no l'aturen ..

Y si l'aturen farà tot seguit grupo. Un grupo de protestataris que li regoneixeràn talent y condicions.

CORREU DE PARIS

La calor.—Les estrenes.—La comedia francesa y *Cher Maître*, per Ferràn Vandèrem.—Teatre Michel.—*Popote* y *La bonne intention*.

Cau un sol pitxor que'l de Barcelona. Sol de foch que fa bullir els esfaltats d'hont s'aixeca una polsina penetrant y asfixiadora. París bretuleja. La correcció de l'hivern es a passeig. Els cotxers no van polits y deixen el barret de copa lluhent y la levita blava per barrets de palla d'un franch noranta cinch centims y per americanes de fil com els barbers. Pols, sed, asfixia!... Sort que al vespre, després de l'apoteossis del dia, o sia després de la magnífica, opulenta posta del sol, un airet fresch mou les avellutades fulles dels castanyers dels *boulevars* y esflora tendrament els frescos *gazons* dels jardins que's delecten sots la dolsa caricia de l'aygua. Al capvespre l'Ajuntament de París no olvida may els seus jardins ahont distints aparells regaires calladament, frescament, donen a les plantes nova ufana pel nou dia.

Més si París crema no llanguideix per això y en febrosa activitat segueix trevallant, trevallant.

Per això a la Comedia Francesa encare estrenen.

Cher Maître (traducció literal de *L'estimat amo)* es l'obra estrenada darrerament. Més abans de parlarvosen, que ben poca cosa os en diré, deixeu que os fassi una confessió. *La Comédie Française*, el teatre nacional de l'art francés, me resulta un poch empalagòs. Rarament he assistit en ell a una estrena fortament interessant.

La casa de Molier y Racine es avuy potser el niu de les patums franceses. No pretench pas al dir això, *reventar* la institució del teatre nacional ahont tan sols tinguin entrada les obres de la propia cullita y de recolectors afamats.

Sols constato el fet de que a La Comedia Francesa quasi no s'hi estrena rés interessant. *Cher Maître* mateix no passa d'èsser una obra ben escrita però que no es rellevant, ni per la seva intensitat, ni gracia, ni enginy. Es teatralment *Cher Maître* una obra oscilanta que tant aviat es comedia, com vaudeville, com drama y que en conjunt no passa d'èsser un cas mes d'adulteri portat a la escena francesa. Sols que aquest cop el dependent que

respecta molt a l'amo a qui trahieix, sab ofegar la seva passió deshonesta impulsat per aquell respecte. Això obtingut tot s'arregla.

Al teatre «Michel» s'han estrenat tres obretes. Os parlaré tan sols de dues car la tersa encare que sia d'un autor conegut, no val la pena.

Popotte, de Daniel Riche es una comedia agradable si bé un poch artificiosa. Es *Popotte* una tendra muller parisenca. El seu marit no l'aprecia en lo que val y li falta tontament. Ella, a les hores adolorida pren un amant. El marit quan dupta de sa muller, quan tem la trahició s'adona de lo que estima a «Popotte» y li demana perdó, esdevenint d'aquell dia més un marit model.

La bonne intentión (La bona intenció), es una comedia en dos actes de Francis de Croisset. Ja en altra ocasió os he parlat de l'entremaliadura d'aques autor ardit y fresch.

Aquest cop ens ha presntat ab rara frescor la dolsor d'una hora d'amor. Jacques y Maud s'han agradat sempre sense pensar may en casarse. Per això quan Maud sab que Jacques es promés se complau en facilitar el casament. Més arriba l'hora en que Jacques y Maud que sempre s'han agradat no poden resistir les tentacions que's desperten mutuament. Mes tots s'adonen de que'l foch del seu amor s'es acabat. Ha sigut l'amor d'una hora.

Y's separen ell per casarse ab la promesa y ella pera enmaridarse ab un antich amich.

No s'os deu haver escapat lo escabrós qu'es l'assumpte y les terribles dificultats que deu haver tingut de vencer l'autor pera lograr que'l sensualisme, la baixa passió, no li enmascarés l'obra. Res d'això *La bonne intention* es una comedia fresca, lleugera y fins simpàtica.

Mercés ne sien dades a la trassa de M. Croisset.

LOGE.

NOVETATS

La companyía Guerrero-Mendoza que actua en aquest Teatre, ens ha ofert dugues produccions: *La flor de la vida* del germans Quintero y *Voces de gesta* de Don Ramón del Valle Inclàn.

Es la primera d'aquestes obres, un poema en tres actes escrit ab pulcritut però que no correspón a l'anomenada dels seus autors. En *La flor de la vida* hi intervenen tant sols un parell de personatges y aquesta dificultat, si bé no entrebanca absolutament als enginyosos escriptors, els priva en cambi de donar a la seva obra aquella vida y interés que reclamen, per triomfar en el teatre, produccions de determinada extensió. *La flor de la vida*, s'esllangueix y, en determinants fragments, fins s'esborra. H ha trossos del diàlech que sonen a buit, que pesen, que torturen...

Perque, no sols hi manca—com es natural—moviment, en *La flor de la vida*, sino que—y això ja no es tant natural tractantse dels Quintero,—els personatges hi son convencionals, l'acció bon xich amanersada y el llenguatge—en consequencia, —excesivament *de llibre* o, millor dit, d'article periodístich...

L'obra donchs, pot calificarse d'equivocació. Y's salvarà,—quan se salvi,—perque es defensada ab tot l'amor pels seus intérpretes senyora Guerrero y senyor Díaz de Mendoza que, a més de presentarla y vestirla ab una riquesa y bon gust extraordinaris, la *diuen* molt bé. Aixís se realisa'l miracle de que *La flor de la vida* no trontolli ja desde el primer acte que, sent el millor dels tres, no resta redimit tampoch de encarcarament en la acció y conceptisme de mal gust en el llenguatge.

En els variats aspectes dels personatges que interpreten els notables actors castellans, hi estàn sempre en caràcter, a tò, en perfecte domini de l'obra. No cal dir, tractantse d'aquesta companyia, que no se sentía l'apuntador, *dato* important en tota mena d'obres, però essencial en aquestes que—si no ho resulten sempre,—volen ser de matís y delicadesa. Doneu *La flor de la vida* a certs actors frescals y afegiu al neguit de haver de seguir aquelles interminab es divagacions d'intenció més o menys pùblica el martiri d'haverles de escoltar per partida doble y ab veu prosaica d'apuntador, per més senyes y ja estarà feta la gracia: tindrem *La flor de la vida*, que en sí mateixa ja es flor de paper, convertida en flor de paper d'estrassa del més ordinari que no hi haurà qui, ni per equivocació, cregui vèurerli boniquesa de colors ni percibirhi flaires esquisides, com conten que varen observarhi els americans. Els quals, per americans que siguin, sempre es un mèrit poderlos ilusionar y dret que hi tenen els autors a que una companyía defensi, a peu y a caball, les obres que se li confien, per fluixes que resultin. Car això d'haver d'escriure una obra *genial* cada setmana no més passa a Catalunya, terra de promissió y desballestament ahont la normalitat sembla manada retirar dels escenaris y els actors demanen obres y els autors comediants y encara no'ns hem posat d'acort sobre qui te rahó, encara que nosaltres ens inclinem a creure que d'obres ja'n tenim y de comediants també però lo que manca es solta y direcció y que cada hú ocupi el lloch que li portoca: els autors a escriure y els comediants a estudiar y nosaltres, la premsa, a exercir'la gran vigilancia y vinga cantarles clares a la primera ocasió que se'ns presenti.

Y poques ocasions hi haurà com la actual, en que treballa a Barcelona la companyía Guerrero, per predicar als nostres futurs empresaris la conveniencia de *formar repertori*, la necessitat que hi ha de no fer les temporades a base exclusiva de estrenes...

Y diguem, per acabar aquesta ressenya, quatre paraules sobre *Voces de gesta*, la vibrant y interessantíssima tragedia de don Ramón del Valle Inclán que també ens ha donat a conèixer, *dignament*, la companyía Guerrero.

Aquesta producció no ha estat a les Amériques, ni es coneguda del pùblich madrileny. Sembla escrita pera *intelectuals* y devem confessar que els concurrents a la estrena ho apreciaren aixís mateix, celebrantne la robustesa de concepció y belleses literaries, fent cas omís de la *teatralitat* que hi manca. Els versos de *Voces de gesta* son més pera gustats en detinguda lectura, que no pas pera ser celebrats en l'escenari, ja que la

justesa y sugestió de determinats conceptes, se desencaixa y esbrava, necessariament, en boca del actors. Al revés de lo que passa ab *En Flandes se ha puesto el sol*, en que els versos, declamats, guanyen, en *Voces de gesta* se encomanen apagament y monotonía. De això pot prescindirne l'espectador que va al teatre ab suficient preparació. El gran públich no sab ferne abstració y es per semblant causa que no reb l'obra ab aquell entussiasme que demanen els meràixements de la mateixa.

De totes maneres, la tragedia del senyor Valle Inclán ha seguit representantse ab bon éxit. Veurem que passarà a Madrid.

També en aquesta obra es de justicia elogiar la companyía. La senyora Guerrero està espléndida y si bé el senyor Díaz de Mendoza la interpreta ab talent y fé, no la diu pás com en té acostumats. Aquell tó ampulós, a la llarga, fadiga. La presentació plástica del Rey, en canbi, està feta de mà mestra.

Els altres elements que intervenien en la representació, encaixats y cumplint les acertades indicacions de la direcció escènica.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

—Ateneu Obrer del Districte II.—*La ma de mico*, representada diumenge a la vetlla, tingué una excelent interpretació, sobrèssortint en Pere Boquet que feu bona feyna.

El senyor Farrarons, molt bé en son curt paper.

Joventut tingué un acertat conjunt y la popular comedia d'en Coca. *Gent d'ara*, que completava el programa, sortí bastant ajustada, malgrat el feria un bon xich alleugerida y una mica insegurs. Hi prengueren part la senyora Papell y senyors Baquet, Martorí, Grau, Marxuach y Guell.

La senyoreta Duràn ens presentà una literata per cert forsa elogiable.

Per la vinenta funció *La reina jove*.

Ateneu Obrer del Districte III.—Diumenge a la tarda tingué lloch en aquesta Societat, una escullida funcio en honor y a benefici del distingit actor en Ricart Blanch, qui esculli l'hermosa producció del gran Guimerá, *Sol solet*.

Cal esmentar en l'interpretació al beneficiat que en el difícil paper de «Hipòlit» se porta admirablement, distinginse d'una manera notable, diferent de certs aficionats que prenen aquets títol y sols son comparses aventatjats.

Nosaltres hem vist altres cops al senyor Blanch en aquesta obra y confesèm qu'es en la producció que més ens ha agradat.

Les senyores Romagosa y Ugas feren un treball notable y els senyors Clapera, Farré, Gimenez, Xicart y altres, arrodoniren el conjunt.

Per deferencia al beneficiat hi prengué part el senyor Forga que interpretà el Jonh de la manera que li hem aplaudit atres vegades.

L'entrada un plé.

Per pessa representaren *La butifarra de la llibertat* que anà ajustadament interpretada pels senyors Blanch, Boliart, Carreras, Ramón y Xicart.

Foment Artistich.—Aquest quadro que baix la direcció d'en Ferràn Forga, fà temps que actúa en aquesta entitat donarà diumenge ab nous y notables elements una extraordinaria representació de l'obra del insigne Iglesias, *Fructidor*.

En parlarem la vinenta setmana.

Agrupació Artística.—Aquet grupu escullí per diumenge passat les obres *Un beneit del cabás*, *Lo camí del suplici* y *Un gepich cantant victoria*.

La primera fou interpretada ab acert menys pel que feu el galant jove que no sabía lo que feya ni lo qu'es deya.

De la tercera tant sols farem esment del senyors Domenech (pare y fill).

Els altres, tots anaven bastant fluixets.

La segona tingué una interpretació molt ajustada, logrant conmoure al pùblich que al final de la tasca aplaudí sorollosament.

Fou interpretada pels senyors Doménech (pare y fill), Faure, Trull, Obiols y Borràs.

La senyoreta Bonle no'ns convencé en cap de les obres esmentades.

Agrupació Condal.—Ab conjunt forsa acceptable, foren interpretades, dissabte a la vetlla, les obres *Las joyas de la Roser* en la que s'hi lluiren debò els senyors Estruch, David, Vilar, Valls, Estefa, Rico y Prats y la simpàtica senyoreta Estruch que hi estigué molt encaixada.

Tot seguit representaren la divertida comedia *Lo ninot de mollas*, en la que'l públich rigué a no poder més, puig la interpretació que hi donà el senyor Estefa fou inmillorable, ajudantlo la senyoreta Estruch y el senyor Valls.

La funció anava a benefici dels pobres de la barriada.

El públich aplaudí'en tots els actes.

Catalunya Nova.—Nosaltres a n'el quadro dramàtich d'aquesta entitat no'ls hi havem regateijat els elogis—que han sigut molts,—sempre que llur execució s'ho ha merescut. Aixís es, que si els hi havem fet aquest honor amb justicia, tampoch serem escassos ab durissimes censures, com se'n fan forsa mereixedors, per la funció que hi va tindre lloch el dijous passat.

Les obres escullides foren *Sirena* y *Un bon debut*.

La primera va poguer mitj anar per part dels senyors Terrés, Aranda y nen Torramadé; però la segona, allò no era fér riurer, allò era faltar a la pasiencia del digne auditori que hi assistia, que massa pacient va èsser.

Referent a la senyoreta Cabra, li direm que com aficionada, era aceptable.

Nova Germanor.—*L'oncle rector* y *La festa dels aucells* sigueren les funcions que representaren els aficionats d'aquesta entitat el prop-passat diumenge; a la primera hi notarem falta d'ensaijos, aixís hi tot siguè de les vegades que quedàrem més complaguts del trevall de tots quants hi prengueren part sobressortint especialment la novella aficionada senyoreta Galobardes, y, a pesar de la seva manca de caracterisació, el senyor Sans; els senyors Fabregat y Soler, quelcòm massa mistichs, el senyor Mut, si no parlés ab les dents tancades aniria millor; bé la senyora Caldalda y els senyor Alerany, Fustagueres y nen Vicien.

La presentació y direcció, excelent.

En *La festa dels aucells* ens agradà molt més el senyor Fabregat, molt bé el senyor Molina y els demés senyors Fustagueres, Roas, Homdedeu, Mut y Sans cumpliren.

POBLE SECH.—Assiàtich.—Després d'un drama castellà—traducció del francès—se posà en escena la comedia d'en Ponsa *La cadernera* fent un trevall meritissim la senyoreta Riera, secundada pels senyors Jardin, Milà y Sala.

SARRIÁ.—Cine Edison.—El darrer diumenge va representarse el drama *Les arrels* ab una interpretació inmillorable per part de tots els actors.

Se distingiren notablement en Ferrer, en Torrents y en Recasens en els papers de «don Fidel», «Fortunat» y «Julià», que digueren ab forta expressió y donantlshi tot el relleu necessari. La senyora Roldán en la «Eugenia», molt acertada y ab tot caràcter.

Les senyores Cuart, y Sarbosa y els senyors Sostres, Mora y Grau secundaren discretament, recullint tots, els aplaudiments de la nombrosa concurrencia.

Pera la revetlla de Sant Joan, se representarà *La reina jove*.

BARCELONETA.—Centro Republicà Radical.—Després del drama d'en Dicenta, *Aurora*, en el que ratllà a gran altura com aficionat y director el senyor Molinas, feren el prop passat diumenge la comedia del malograt Capdevila *Per massa bò* assolint una interpretació arrodonida per part de las senyores Martí y Castillo «Leonor y Luisa» y el senyors Rama, Busom y Comitre.

El servey escènich sens mancarhi ni un detall, la presentació bona, la caracterisació apropiada, el públich discret y l'apuntador es va fer sentir.

Més ens plauria que repetissin més sovint obres catalanes.

GRACIA.—Ateneo de U. F. N R.—El passat diumenge, día 18, se posà en escena per la companyia Janer-Tort, la gran tragedia del mestre Guimerá, *Mar y cel*.

La senyoreta Pahissa ens feu una «Blanca» acabadíssima. En Tort un «Said» recomana-

ble, si bé en alguns passatges deuria modular més la veu. En Tolí estigué molt a son lloch.

Els demés varen secundar discretament.

El decorat y vestuari apropriats y la direcció, bona.

L'Artesà.—Darrerament s'ha repetit el drama de Santiago Rusiñol *L'hereu Escampa*, ab una execució tant mesquina, que val més no parlarne.

¿Què ho fà que d'un quan temps a n'aquesta part sembla que's fà brometa ab les obres? ¿Es potser que anyoren obres tant deliciotes com *El senyor Secretari*, *La taca de café* y demés *monuments* literaris d'autors poch escrupulosos?

La Filantròpica.—El dia 18 a la nit, baix la direcció del senyor Codonyer, se posà en escena en aquesta important entitat, el drama den Frederich Soler (Pitarra), *Las joyas de la Roser*, en quina execució sobressortí la senyoreta Pepita Roca, que feu una «Roser» molt ben entesa. Lo mateix pot dirse dels senyors Codonyer, Serra, Roca, Molas, Manta, Bergés, Fons, y noys Serra, Abad y Duràn, que arrodoniren el conjunt.

Pel dia de Sant Joan, a benefici de la entitat, se prepara una funció monstre.

SANT GERVASI.--La Nova Estrella.--S'ha donat una segona representació del drama vulgar en 4 actes dels senyors Joan Coll y Frederich Sala, *Els límits de la abnegació*, assolint una interpretació acabada com el dia de la estrena.

Tinguerem ocasió d'aplaudir una vegada més al aplaudit artista senyor Grasas qui en el paper de «Telm» estigué durant tota l'obra a una altura envejable.

Esperém de dit actor que sovintegi en les representacions.

SANT ANDREU.—Cassino Foment.—En la funció que la companyia del teatre Romea va donar durant la tarda del dijous, día 15 del corrent, en aquest teatre, va posarse en escena l'obra de gran èxit *La verge boja*. L'execució anà molt bé. La senyora Baró sublim; el senyor Codina en el «Marcel» també agradà y fou molt aplaudit. La senyora Faura molt bé en la «Duquesa», com també la senyoreta Galestroni en la «Diana.» Els senyors Capdevila, Guixé y Petit, molt bé en els respectius papers de «Duch», «Reverent» y «Frederich.»

Per fi de festa *Sogre y gendre*, que feu riure a la cancurrencia.

Nit: La mateixa companyia posà en escena la comedia de l'Iglesias *La noya maca*. No cal fer menció de la senyoreta Baró, car tothom sab quina interpretació hi donava al Ramea. La senyora Faura acertadíssima en la «Cristina». Molt fora de tó la senyora Huguet en la renarada, magistralment encaixat en «Senyor Elías» el senyor Guixé, com també el senyor Amorós en «L'Antonet». El senyor Capdevila en el «Marsal» esplèndit; als finals dels segón y tercer actes, l'autor tou cridat a l'escena ahont se presentà a revre els aplaudiments que li tributava la concurrencia.

Com a fi de festa, s'hi representà per primera vegada en aquesta barriada la famosa comedia den Crehuet *L'encis dels divuyt anys*, en la que feu una creació la senyoreta Baró, essent molt ben secundada pel senyor Guixé y les senyores Faura y Huguet.

El públich l'escoltà devotament, ab molta atenció, aplaudint freneticament al final.

El dilluns día 12, a la nit, se representà l'obra de gran èxit *La Reyna jove*, siguent molt ben interpretada per les senyores Llorente, Paricio, Masriera, Ricart, Rasi, Pinet y els senyors Viñas, Blanca, Tor, Santacana, Lleal, Rovira, Quintana, Aiguasenosa, Flaquer, Balot, Ripoll, Calvo, Bonin, Salom, Vallvé y Crespo.

Son dignes de lloansa l'escena final del tercer acte y el final de l'obra y detestables les decoracions per sa pobresa. Encar que hi mancaren personatges no per xò deslluhiren l'obra.

Per últim *Els Zin-calós*. Estigueren totalment en caràcter les senyores Llorente, Pinet, Masriera, Paricio, Ricart y els senyors Tor, Blanca, Santacana, Salom y Flaquer.

L'entrada bona. Aplaudiments a dojo.

—Cassino Andreuench. — Durant la tarda del prop-passat diumenge la companyía que dirigeix el primer actor don Joan Pons, posà en escena en el teatre d'aquet Cassino, el drama romàntich del mestre Guimerà *La Reina jove*. Parlem de l'execució?... No cal.

Sols ens limitarem a dir, que hi guanyarien però molt, de que en lloch de fer el *bombo* que fan tinguessin més gust en presentar les obres. Esperem que aixís serà.

POBLE NOU. — Centre Nacionalista Republicà (abans Colón).—El sol fet d'anunciarse en aquest local la representació de la última obra del nostre Guimerà *La Reyna jove*, bastà perque s'omplis a gom a gom la sala d'espectacles, cosa que feya molt temps que no haviem vist en aquesta entitat. L'obra sigué tepresentada en la vetlla del día 17 per la companyia que dirigeix el primer actor en Joan Pons, ab la cooperació de la primera actriu Carme Prats.

Parlem de la execució. No direm que arribés a la perfecció, com si fossim exigents tindríem quelcom que dir referent a la interpretació que requereix la grandiositat de l'obra den Guimerà, mes no obstant, la companyia del senyor Pons logrà mantenir viu l'interés del públich durant tota l'obra; llástima que les escenes de conjunt del segón y últim actes s'hi notés la manca d'uns quants assaigs més, car trontollaren bastant.

La senyora Prats molt discreta en la «Reyna Alexia», sobretot el primer acte que'l digué ab molta delicadesa; el senyor Pons correcte en carácter en el «Rolant», com també els senyors Ormachea y Solá ab els «Duch Esteba» y «Jan Taleya», lo mateix direm del senyor Mani.

La presentació solsament passable, tenint en compte la manca de medis que hi ha en en Societats per representar obres com aquesta.

Dels nostres Corresponsals

BADALONA.—U. F. N. R.— Causes involuntaries me privaren d'assistir la nit del día de Pasqua a dita entitat, hont s'hi representava el drama en tres actes *Reixes enfora* y la estrena de una comedia del jove Badaloni en Pere Renom Cornet anomenada *La petita germaneta*. No poguent complir per aquesta vegada la nostra informació, no per això hem desistit de ferla y ens hem procurat de uns bons amichs unes impresions que perdonarán la nostra falta.

La interpretació del drama *Reixes enfora* satisfé per complert a la concurrencia, ja que hi trevallareñ ab voluntat y acert els senyors Bonet, Giró, Tugas y altres que no recordem jun. ab la senyora y senyoreta Vendrell.

No va complaure aixís la segona, o siga *La petita germaneta* del novell autor.

Es la primera obra que ha donat a l'escena y verdaderament es de doldre que'l públich entre el que s'hi contaven amichs seus s'ho prengués tant en broma no pensant que al comensament de qualsevulga de ses aficions es quant s'adoleix de més defectes y per lo tant se fan perdonables.

—Teatre Espanyol.—El passat diumenge, día 17 a la tarda, la companyia Llorente-Blanca de la que també forma part en Joaquim Viñas representá l'últim darrer éxit del mestre Guimerà *La reyna jove*. La interpretació en conjunt molt ajustada. La Llorente a l'altura de la protagonista, estiguá envejable. En Blanca admirable; es un excelent actor en Blanca. En Viñas en el revolucionari *Jan Taleya*, bé relativament, empro no'ns convencé del tot. Lo que mereix la més enérgica censura fou la presentació de l'obra; sens dubte per aquest temor el teatre no's vegé concorregut com se mereixia, ja que pot ben dirse sense exagerar que mitg Badalona la coneix del teatre Principal de Barcelona y per lo mateix se retregué. Al acabament de tots els actes resonaren entusiastes aplaudiments.

SALLENT.—Centre Católich. A petició de molts concurrents, el día de Pasqua se vegeren obligats a fer la reproducció de la sarsuela en tres actes de D. J. Albanell música del mestre Jordá que té per nom *Un metge improvisat*.

Els aficionats se lluhiren.

FIGUERES.—La semana darrera, una companyia ambulant, dirigida per en Blanca y en Viñas, ens donà dugues representacions de *La reyna jove* den Guimerà y una de *Els Zin-calós* den Juli Vallmitjana.

S'están fent gestions pera contractar a la Margueridas Xirgu pera que, junt ab la seva companyia, vinga a donarnos 6 funcions, fentnos coneixer algunes de les obres en que més s'hi distingeix.

MANRESA.—Teatre Conservatori.—Entre moltes altres obres, últimament ens representaren, ab un pie vessar, *La Reina jove*. La presentació y representació deficientíssimes. A no ésser les senyores Fremont y Verdier y els senyors Barbosa y Espinosa s'hauria acabat ab una xiulada colossal. La companyia s'ha despedit a la francesa.

—Ateneo Obrer.—*Cercol de foch* y *Viatge de bodes* son les darreres obres representades. La senyora Rodriguez estigué molt desencaixada y no sabia un borrall de res. La senyora Puiggener, actriu estudiosa y artista de cos y ánima qudá molt rebé, escoltant molts aplaudiments. Els senyor Parera estigué encaixadíssim com els senyors Mas, Girbau y Vilajuana.

—Nou Porvenir Manresá.—*El mestre Olaguer*, *Marta dones*, *L'amich Cirera* y *Un pagés de l'olla* foren representades ab molta justesa.

El senyor Moncunill, en *El Mestre Olaguer*, hi estigué molt bé en certs moments y bastant fluixet en altres; no obstant fou aplaudit.

—Joventut católica.—*La creu de la masia* (sense dones, com sempre) y la pessa *De gorras* que anà bastant bé.

—Joventut Carlista.—*Del municipi al mar*, sarsuela en tres actes fou posada ab molt acert per part de tots.

—Circol Manresá.—*Mala aranya* y *La criada nova* sense dama y ab el títol *Oh quins criats!* La primera obra es un drama en tres actes original de Mossén Serapi Ferrer, y fou estrenada ab molt regular interpretació. L'obra está molt ben escrita ab escenes forsa engropegadas, essent en cojunt un drama de la escena católica forsa recomanable. L'autor fou aplaudit.

ARTÉS.—Teatre del Cassino Artesench.— Darrerament posaren en escena el drama *La rosa blanca* y la pessa *A cal apotecari*. L'interpretació fou molt del agrado del públich, sobressortint l'actriu manresana senyoreta María Piqué y els aficionats senyors Malé, Mero, Mestres, Quim, Ferrer y altres quin nom ignorem. La direcció acertadíssima, a càrrech dels ilustrats joves Pio y Miravitllas (M) de Manresa.

SANT BOY DE LLOBREGAT — Després de tants mesos de no poguer saborejar rés de bó del teatre de nostra terra, dissapte, día 10, tingué lloch en l'«Ateneu Samboyà» y per la companyia d'en Viñas y Blanca, de la que'n forma part la aplaudida actriu senyora Llorente, una representació de la gran obra del nostre gran mestre Guimerá *La reyna jove*.

Cal que felicitem en primer lloch a la senyora Llorente que estigué a una gran perfecció en tota l'obra; en Blanca en el «Rolant» regular en el primer acte, bastant fluix en el segón y un gran actor en el tercer y quart; en Viñas superior; en Tor, ab tot y lluytar ab son paper que no es per ell «el Sr. D'Aunanyach» molt bé; en Rodó en el «Filibert» lluhintse de debó; els demés actors no desluhint del quadro. La direcció y presentació escénica superiors.

Trist es que aquestes funcions no's repeteixin més sovint, puig la Junta ja pot haver vist que quan al públich se li dona bó, el teatre s'omple.

IGUALADA.—Ateneu Igualadí. — Després de unes quatre setmanes de donarnos representacions de obres castellanes, la companyia Rojas que actúa en aquest teatre va posar en escena l'obra del genial Guimerá *La Reyna Jove* que obtingué una bona interpretació y presentació.

El senyor Rojas y la senyora Puchol en els respectius papers de «Rolant» y «Alexia» estigueren a una gran altura, recullint grans aplausos, sobre tot en les escenes del segón y tercer actes.

Les demés figures estigueren totes a bona altura y recullint grans aplausos en les dugues representacions que de l'obra s'han donat y obtenint un gran éxit.

PREMIÁ DE MAR.— Teatre Amistat Obrera. — La campanyia que actuava en aquest teatre d'aficionats que ab tant acert dirigeix don Dionís Pons s'ha despedit fent l'obra *Lo ferrer de Tall*, y s'ha despedit per part den Joan (a) Cama per volguer fer sempre obres castellanes quan per majoría d'aficionats se han tingut de representar obres catalanes ell ha fet per aburrir als demés aficionats y a la poca concurrencia que hi assistía. Se'ns ha dit que ben prompte vindrá una altre companyía de teatre catalá. Molt ho celebrariem, peró seria de desitjar que'l públich premianés hi corresponguós més de lo que ha fet ab l'altre companyía.

LLEYDA.—De retorn de Borjas Blancas, la companyia Casals-Cazorla, el día primer de Juny, donà una funció a benefici de la caritat en el teatre de la Societat «La Paloma», posant en escena *La morta* d'en Crehuet y *Cap y qúa*. El drama den Crehuet no anà tant bé com alguns dels espectadors se pensaven, puig se va retallar el paper d'una dama. Segons van dir, no's trobava bé la que'l tenía de representar y aquesta era la senyora Villalba.

La senyora Cazorla y els senyors Casals y Llulles, bé. La comedia anà regular, no obstant se'ls va aplaudir.

El dissapte, día 18 del corrent, debutá dita companyia en el teatre d' «Els Camps Eliseus» posant en escena y dant a coneixer als lleydatans la magnífica obra del poeta Guimerá *Sainet trist* executada admirablement per quasi tots els artistes que hi prengueren part, y particularment per les senyores Cazorla y Roca y senyors Llulles y Cazorla. Els demés, senyoreta Casals, senyora Villalba y senyors Casals, Saumell y Bonet estigueren bé, aplaudint la concurrencia, que per cert era molt poqueta, a cada final d'acte y fent aixecar la cortina diferentes vegades. La presentació bé, igual que la direcció.

Abans de l'esmentat drama representaren *Joventut* de l'Iglesias, qual interpretació anà molt correcta, distingintse la senyora Roca y senyors Cazorla, Saumell y Aguiló.

— Cine Poliograf. — La notable companyia catalana de delamació, que dirigida pels artistes Enrich Casals y la Marta Cazorla, ha actuat en aquesta reduhida sala, ha fet una campanya artística de les més profitoses.

Ha actuat dita companyia, desde el día 12 de Janer, fins el 21 de Maig del corrent any, havent posat en escena *Terra baixa*, *María Rosa*, *Mossén Janot* y *La filla del mar*, del mesrte en la dramaturgia catalana D. Angel Guimerá; *Lo pati blau*, *El Misich*, *La bona gent* y *La Mare*, de l'insigne Santiago Rusiñol; *Joventut*, *El cor del poble*, *La Resclosa*, *Foch Nou*, *La mare eterna*, *Girassol*, *L'escorsó* y *Els Vells* de l'Ignasi Iglesias; *Lo ferrer de tall*, *La dida*, *Lo Pubill* y *La creu de la masia*. S'han posat també en escena, alternant ab drames y comedies de tora *Mal pare*, *Els hipócrites*, *La Morta*, *La Santa*, *Els poruchs*, *Gent d'ara*, *L'agencia d'informes comercials*, *El carro del vi*, *La felicitat eterna* y moltes altres qu'en aquest moment no recordem y ho sentim moltissim. S'ha estrenat la comedia en un acte *L'amor fortiu*, original de l'aplaudit y distingit actor de la companyia D. Enrich Llulles, que va agradar moltissim a tots quants varen veurela, per lo bé que la va dialogar son autor. Totes les obres han sigut representades vuyt o nou vegades, durant la temporada, excepte *Terra baixa* que s'ha posat quinze o setze voltes.

MASNOU.—Teatre del Cassino.—Diumenge passat, día 11 del corrent, la companyia del teatre Romea que dirigeix l'eminent Pere Codina donà en aquest teatre una representació de la gran obra d'en Bataille *La verge boja*. La concurrencia que era nodridíssima, no's cansava d'elogiar a la Junta del Cassino per l'acert obtingut, en portar en ell tant notable companyia, com-

posta dels més valiosos elements de nostre vell teatre Català.

VILAFRANCA DEL PANADÉS.— Centro de la Unión.—En poques ocasions al donar a conèixer una obra de recent estrena, qualque companyía de Ciutat ho havía fet ab tant poques alteracions d'intèrprets com ho feu el passat dissapte la companyía que dirigeix l'Enrich Giménez en *La Reyna Jove*. Fora l'eminent actriu señora Morera que ha sigut substituída per la notable actriu señora Ceballos y el senyor Mas que substituí al senyor Guitart, cap més variació notable s'ha fet, venint a donar per aytal rahó una perfecta impresió, malgrat la deficienta presentació de lo que eren les representacions del Principal, que tant t'èxit alcansaren y que'l mateix augurem en la campanya que en diverses encontrades de Cataluña van a realisar.

GIRONA.—Centre Republicá.—El día 15, a la nit, la secció de aquest centre, posá en escena la obra den Pitarra *Lo Contramestre* que fou desempenyada per la senyoreta Ventura, la senyora Peña y els senyor Vaqué Oliueras, Frijola, Riera, Busquets, Teixidó, Fargnoli y Lapiedra. Cal fer menció del senyor Vaqué, que interpretá el personatge «Sisó» ab tota pulcritut; també son dignes de menció els senyors Riera y Busquets interpretant els personatges «L'Ofegat» y el «Ramón» respectuosament, tinguent moments molt felissos. Les dames anaven quelcom insegures; els demés joves feren lo que pogueren per arrodonir el conjunt de l'obra.

—Coliseu Imperial.—El día 17 a la nit, la companyía Llorente-Viñas-Blanca ens va donar una representació del xamós drama romàntich de l'eminent mestre Guimerá *La reyna jove* y del quadro de costums gitanes den Julí Vallmitjana *Els Zin-calós*. La primera fou interpretada ab tota pulcritut y carinyo. Cal mencionar la senyora Llorente interpretant la protagonista de la obra, que l'encarna ab molta justesa; també es digna de llohanses la senyora Paricio. Son d'elogiar els senyors Vinyas y Tor interpretant en «Jan Taleya» y «D'Armanyach» respectivament, per la bona interpretació que hi donaren. Els demés, actrius y actors, compliren son comès. La comparsería ben dirigida. La presentació escènica detestable.

L'obra *Els Zin-calós* fou interpretada per la senyoreta Pinet y les senyores Llorente, Paricio y Ricart y pels senyors Blanca, Tor, Santacana, Rodó, García y Calvo. Tots son dignes de llohanses, per la bona interpretació que hi donaren en sos respectius personatges. La sala estava plena de gom a gom; el pùblich no parava de aplaudir als esmentats actors.

—L'Amistat.—El día 8 a la nit posaren en escena el diálech còmich *Un cop de teles* que fou interpretat per la senyoreta Ventura y el senyor Xart.

LA BISBAL.— Teatre Principal.— El prop-passat diumenge, a la tarda, la companyía catalana de la qual formen part la notable actriu Concepció Llorente y els aplaudits actors Joaquim Viñas y Lluis Blanca, donà una funció extraordinaria eetrenant l'última producció de l'eximi Guimerá *La reyna jove*.

Fou un veritable aconteixement.

La senyora Llorente en la protagonista feu una creació: les senyores Paricio y Masriera moltbé; els senyors Blanca, Viñas y Tor justíssims y els demés també acertats logrant una interpretació admirable.

El pùblich, vibrant d'entussiasme, aplaudí llargament obra y artistes.

—Ateneo Pi y Margall.—El mateix diumenge, a la nit y en l'esmentat teatre, aquesta entitat obsequiá als seus socis ab una vetllada lírica dramática com a coronament dels festejos que celebrá ab motiu del III cap d'any de la seva inauguració.

Posaren en escena el drama d'en Pous y Pagés *Els visionaris* interpretat pels aficionats de la casa y ab el concurs de l'actriu senyoreta Susagna Molgosa.

L'execució regular, demostrant tots molt bona voluntat; la nena Costa feta una monada.

En els entreactes se cantaren cansons catalanes, estrenantse un Himne a l'Asociació.

Acabá la vetllada ab la *reprise* de la sarsuela *La barca*, que resultá arrodonida, sobressortint la senyoreta Molgosa y el senyor Nicolau.

GRANOLLERS.—El passat dissabte, a la nit, la companyía Barbosa-Fremont ens donà a conèixer en el Casino el drama romàntich en quatre actes del nostre Guimerá *La reyna jove*.

L'obra entussiasmá als oyents, essent escoltada ab religiós silenci.

De l'interpretació pot donarsen nota de regular, faltanthi en algunes escenes de poble l'ambient en que necessariament deuen desesenrotllarse.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Per primera volta va tenir lloch la primera representació de la hermosa y última producció den Guimerá el día 18 del corrent per la companyía que dirigeix l'August Barbosa.

S'hi distingiren el senyor Barbosa y la senyora Fremont. Els demés pasadors.

Per el día dos del vinent mes s'anuncia en el Teatre Arteca *La reyna jove* per la companyía de la Xirgo, baix la direcció d'en Gimenez.

Hi assistirem.

CASTELLFULLIT DE LA ROCA.—Teatre Tenas.—Diumenge passat la companyía que dirigeix Don Victoriá Benedicto junt ab els aficionats de la casa, posá en escena el drama de Don Santiago Rusiñol *La Mare*. La senyora Lostató en la difícil protagonista estigué molt bé; els actors senyors Benedicto, Martinez y Zorrilla encaixats en els seus respectius papers, especialment el senyor Martinez que's feu un Carmona acabadissim; la senyoreta Arani molt atractiva en la model: els aficionats Matabera, Viñolas y Faja se portaren com verdaders actors fent resaltar d'una manera admirable els seus papers.

Per diumenge *La mort civil*.

MOLINS DE REY.—Centre Catalanista.—La companyía den Santacana, en la vetlla del passat diumenge posá la *Joventut de Princep*.

Fou desempenyada per la senyoreta Bellvé qui feu una «Catarina» deliciosa; en Puiggarí y demés parts compliren son comés a conciencia. El senyor Delhom que substituhí al senyor Santacana per malaltía de aquest, encaixá bé'l personatge.

—Cine Delicies.—Un quadro d'aficionats representá la bonica comedia den Morató *La fortuna boja* que,

...gona referencies, fou ben interpretada y agradá molt à la concurrencia.

—Lliga Industrial.—El dia de Corpus la secció artística posá en escena la delicads comedia d'en Giacosa *Com les fulles* lluhintse les dames Carme Prats y Merce Bayona, elt senyors Font x Claramunt.

Després posaren en escena *L'ase de l'horiolá*.

Pròximament *Cercle de foch*, den Pitarra.

Dèyem en el nùmero passat que, la bona aceptació dispensada pel pùblich a

LA MALALTA FINGIDA

ens encoratjava,—ara que estàn tancats els Teatres Catalans y, per conseguent, no hi obres de actualitat,—a seguir la tasca empresa de editar totes aquelles produccions, tant nacionals com extrangeres que, havent estat estrenades en teatres de primera y obtingut èxit, haguessin quedat inèdites.

Entre aquestes produccions poques n'hi haurà tant solicitades, pels inteligents en coses de teatre, com

EDUCACIO DE PRINCEP

la deliciosa comedia moderna de l'eminent autor francés Maurici Donnay, traducció catalana del notable escriptor S. Vilaregut.

EDUCACIÓ DE PRINCEP

fou estrenada al Teatre Principal el dia 16 de Janer de l'any passat obtenint un gran èxit y conseguint moltes representacions, ja que als mereixements de l'obra s'hi uniren els prestigis de una interpretació acertadíssima. El nom de la Marguerida Xirgu, a la qual va dedicada la traducció catalana de

EDUCACIO DE PRINCEP

fou consagrat, definitivament, ab aquesta obra mestre de la comediografía moderna.

Ens ha semblat, donchs, indicadíssim, incloure en la nostra Biblioteca

EDUCACIÓ DE PRINCEP

y comensarla a *repartir* ab el número d'avuy (16 pàgines que *corresponen* als nostres suscriptors) acompanyantla del tercer folletí (també de 16 pàgines), de l'obra mestra d'en Goldoni,

LA MALALTA FINGIDA

Les cobertes de l'obra escènica de Donya Carme Karr,

ELS IDOLS

encara, per complicacions de tiratge, no podem repartirles. Preguem als nostres favoreixedors que'ns dispensin ja que'l retràs es fet en gracia a la major pulcritut de les mateixes.

*

MARGUERIDA XIRGU.—Avuy que la eminent actríu catalana gosa ja de la més gloriosa popularitat y recull el fruit merescut del seu treball pacient, intens y acertadíssim, fora sobrer insistir sobre l'estudi de la seva personalitat artística proclamada, unànimament, a Catalunya.

La Xirgu val molt. Es, dintre'l Teatre—aixís, en general,—una figura de primera magnitut. DE TOTS COLORS vé reconeguentho de temps y ara, al publicar un dels personat-

ges que ab més èxit ha encarnat la gran actríu, se complau en repetir les afirmacions entusiastes. *Educació de Princep,* com se recordarà, ha estat de lesobres predilectes de la Xirgu. En ella hi conseguí ovacions fervoroses que contribuiren forsa a obrirli de bat a bat les portes de la gloria. Se comprèn donchs que nosaltres, avuy que comensem a publicar aquesta deliciosa comedia moderna, volguem honrar la primera pàgina del periòdich ab el retrat de la genial creadora de la protagonista de l'obra.

*

Retallem de la interessant secció «Ecos» de *El Poble Català*:

«La moral del teatre... No, no es que anem a fer un sermó de ètica teatral. Lluny d'aquests ecos tota disquisició pedantesca. Se tracta, senzillament, d'un càs curiós, que podem aprofitar les bogaderes de la conciencia moral del nostre poble.

»A *Les Garces*, ja es sabut, que cau en un poble la lotería, sort que constitueix la base del drama. El número, premiat era el 10.431. Aquest número resulta pera el poble completament fatidich, motivant, ab el creiximent de l'avaricia, odis y baralles sens compte.

«Peró un entusiasta de l'Ignasi Iglesias, vehí de Manresa, volent contribuir al èxit del drama, comensà a jugar sempre el número 10.431, posant en les participacions que repartia la seguent indicació: **Lotería Nacional.** *Les Garces.*

»L'home jugava y no treya may. El número resultava completament fals, com tot lo del teatre, però tossut, seguí jugant, pensant que si de les coses de la vida se feya comedia, de les coses de comedia, recíprocament, bé se podíen fer realitat. Y com que la bona voluntat sempre obté un premi, l'entusiasta de l'Iglesias acaba d'obtenirne un, jugant el número 10.431.

»Però no acaba aquí la eficacia del teatre moralista. Les participacions havíen estat repartides entre la companyia que actúa actualment a Manresa. Aquell número que havia produit tantes malaventures en l'escenari, produeix en un escenari aquella alegría peculiar dels que guanyen en els jochs d'etzar.»

*

S'ha rebut en aquesta redacció el número 5 del *Butlletí del Centre Català de Zaragossa* y el número 6 del *Butlletí de la Societat Protectora dels Animals y de les Plantes de Catalunya.*

Abdós periòdichs, dintre la seva especialitat, son estimables y compleixen perfectament ab els seus fins.

Agraim l'atenció.

*

Hem rebut el cartell dels Jochs Florals de Badalona, any VII, organisats pel Centre Catalanista «Gent Nova».

El día 15 d'Agost vinent, festa major de Badalona, se celebrará la poètica festa, en la qual seràn adjudicats als autors de les composicions que'n resultin guanyadors, a més dels tres premis ordinaris, —Flor Natural, Englantina y Viola,— y altres premis extraordinaris, els seguents en metálich:

Trescentes pessetes ofertes per don Ignasi Ventós-Mir al millor treball històrich sobre els origens de Badalona.

Cent pessetes ofertes per don Francesch Planas y Molins a la millor poesía que canti «La caritat».

Cent pessetes ofertes per don J. G. a la millor composició en vers. Tema: «Cant a la llivertat.»

Cinquanta pessetes ofertes per don Joseph Vergés Vallmajor a la millor

poesía que tingui per tema «La Orfanesa».

Cinquanta pessetes ofertes per don Martí Pujol a la millor descripció en vers o en prosa de la vida camperola.

Formen el jurat calificador: en Trinitat Monegal, president; Ignasi Iglesias, vis-president; Joseph Morató, Manel Rius y Rius, J. Vilá Estruch, Leopold Botey Vila, vocals; J. Pujadas Barriga, secretari.

Tots els treballs se remeteràn, en les condicions de costum, al Centre Catalanista «Gent Nova», carrer den Lluch, números 51, 53 y 55, Badalona, abans del dia 24 de Juliol.

*

Es mort D. Agustí Punyed, oncle y pare adoptiu del nostre estimat amich el redactor de aquesta Revista J. Duró y Gili.

La família del finat tingué ocasió, ab tant tris motiu, de apreciar una vegada més la consideració y simpatíes de que disfruta.

Rebin tots, especialment nostre amich Duró, el testimoni de nostre condol més sincer.

*

A la llista d'obres de les quals parlarà a la primera oportunitat el nostre company *Atxa*, deu afegirshi el llibre *Estampes* y *Calcomanies*, que acaba de publicar l'exquisit prosista Mossen Ramón Garriga, autor dels *Contes blanchs*, de deleitosa memoria y lloch distingidíssim dintre de les modernes lletres catalanes.

Estampes y *Calcomanies* va precedit de unes selectes composicions, en les quals uns quants literats amichs de l'autor fan la merescuda presentació y cantada del llibre.

Agraim a Mossen Garriga els exemplars rebuts aquesta redacció.

CORRESPONDENCIA

J. S: B. C: J. A. F.: L. R. G.: J. B. T.: A. V. A.: J. M. V. P. Agraint la bona voluntat de vostés, no podem publicar lo que'ns envien. M. A V.: Vostè versifica ab certa correcció. Però aquest detall no es suficient pera fer publicable una poesía. Wamba.: Està un xich millor que els altres. Si no desmaya, acabarà fentho bé. V. C. A.: Tranbuilisis. Ens fem perfecte càrrech de les rahons que exposa. Li desitgem millora. J. D.: Es poca cosa. A. R: Hem procurat atendre l'atinada observació de vosté. F. R. D.: Donada la joventut de vosté y les bones disposicions literaries que revela, no es aventurat dirli que acabarà fentho bé si estudia y's practica y domina, sobretot, l'afany de publicar, abans d'hora, els seus ensaigs poètichs. V. C. C.: Vosté s'anomena suscriptor y, si en veritat ho es, estranyem tanta sorpresa. El plàn que presideix les nostres tasques el creyem acertat y beneficiós. No es estrany, donchs, que no haguem publicat les obres que senyala haventnhi hagut d'altres de actualitat o de urgent conveniencia. Les que indica, junt ab la reforma, no serà pas lletra morta. Tenim memoria y no fem promeses en và... En fi, và li hem dit: si, efectivament, vosté es suscriptor,—com que pot haver tingut lloch y ocasió de conèixens,—estranyem tanta sorpresa. Ll. M.: Hem tardat una mica, però, ja degué veure com «encara hi ha justicia» Un'altra vegada procuri no ser tant inpacient, home! Parlem per la carta en que deya al seu amich D. que, «por lo visto» nosaltres no hi teniem «interés ninguno». S'atreveria a fer la meteixa afirmació, ara que ha llegit la «cantada» que li dedicàvem, no per mere-cuda menys entusiasta?

Manual práctich de l'actor

Llibre de gran utilitat per tot aquell que demostri afició a l'art escènic

I. Estudi del paper.
II. Ensaigs.
III. Director d'escena.
V. L'actor.
V. Caracterisació.
V. La veu.
VII. Dia de funció

Novelli en "Otelo"
(Exemple de ratlles rectes)

Novelli en el "Mercader de Venecia"
(Exemple de ratlles corbes)

Aquesta obra, escrita per **UN ACTOR VELL,** *demostra un gran coneixement de l'escena en tot sentit pràctich, fentse compendre al lector sense esforso sd'imaginació.*

Preu: 50 cèntims

Llibrería Millá, Sant Pau, 21.-BARCELONA